

IX TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 5Mo5 ,12-15)

Lugemine viiendast Moosese raamatust:

Nii ütleb Issand: Pea meeles, et sa pead pühitsema hingamispäeva, nii nagu Issand, sinu Jumal, sind on käskinud. Kuus päeva võid sa luua ja teha iga tööd, seitsmes on aga hingamispäev Issandale, sinu Jumalale. Sellel päeval ei tohi tööd teha ei sina ei sinu poeg ega tütar, ei sulane ega teenija, ei härg ega eesel ega mõni su tööloomadest, samuti võõras, kellel on luba sinu maal elada - sinu sulane ja teenija peavad niisamuti hingata saama nagu sa isegi. Mõtle sellele: kui sa olid ori Egiptusemaal, tõi Issand sind sealt välja tugeva käe ja ülestõstetud käsivarrega. Seepärast käskis tema sul pidada hingamispäeva. See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps81 , 3-4. 5-6b. 6c-8a. 10-11 R:2)

R: Kiitke Issandat, sest tema on meie pelgupaik.

Laske kiidulaulul tulla, kõmaga trumm,
pange kõlama harf ja naabel.
Puhuge sarve kui kuu on noor,
ja täiskuu ajal, meie pidupäeval.

R:

See on Iisraelile seaduseks
ja kohus Jaakobi Jumala ees,
See käsk anti Joosepile
kui ta astus välja Egiptuse vastu.

R:

Ma kuulsin häält, mida ma polnud kunagi kuulnud:
Ma vabastasin tema öla koorma alt,
tema käed pääsesid korvide kandmisest;
sa hüüdsid mind hädas
ja mina tõmbasin sind välja su kitsikusest.

R:

Ärgu olgu sul teist jumalat,
ära kummarda ühegi võõra jumala ette.
Mina olen Issand, sinu Jumal,
kes tõi sind välja Egiptusemaalt.

R:

(Teine lugemine 2Ko4 ,6-11)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, Jumal on öelnud: pimedusest paistku valgus! Tema on valgustanud meie südameid, et me oleksime valgustatud Jumala kirkuse tundmise valgusega Kristuse ees. Seda aaret kanname meie, apostlid, õrnades saviriistades, et see ülisuur vägi tuleks Jumalast ja mitte meist. Meid rõhutakse kõikepidi, kuid meid ei murta maha; me oleme nõutud, aga me ei heida meelt. Me kanname Issanda Jeesuse surma alati enestega oma ihus, et ka Jeesuse elu meie ihus ilmsiks tuleks. Sest meid, kes me elame, antakse alatasa surma Issanda Jeesuse pärast, et Jeesuse elu meie surelikus ihus nähtavaks saaks. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh17 ,17ba)

Halleluuja. Issand, sinu sõnades on tõde,
pühitse meid oma tões. Halleluuja.

(Evangeelium Mk2 , 23-28)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Kord kõndis Jeesus hingamispäeval koos oma jüngritega läbi viljapõldude ja tema jüngrid katkusid käies viljapäid ja sõid. Aga variserid ütlesid temale: "Vaata, miks teevad nad hingamispäeval seda, mida ei sünni?" Jeesus vastas neile: "Kas te ei ole lugenud, mida tegi Taavet, kui tal puudus kätte tuli ning temal ja ta kaaslastel oli nälg. Kuidas ta ülempreester Ebjatari ajal läks Jumala kotta ja sõi ära vaateleivad, mida polnud luba süüa kellelgi peale preestrite; sõi ise ja andis oma kaaslastele." Ning ta ütles neile: "Hingamispäev on tehtud inimese jaoks, mitte inimene hingamispäeva jaoks. Seepärast on Inimese Poeg isand ka hingamispäeva üle."

Kui Jeesus jälle sünagoogi tuli, oli seal mees, kellel oli käsi kuivetonud. Aga variserid pidasid teda silmas, kas Jeesusel pole mõttes teda hingamispäeval terveks teha, et nad saaksid Jeesuse peale kaevata. Tema aga ütles inimesele, kelle käsi oli kuivetonud: "Seisa siia keskele!" Ja ta küsis nendelt: "Mida tohib hingamispäeval teha, kas head või kurja; kas elu päästa või hukka saata?" Kuid nemad vaikisid. Siis vaatas ta nende peale vihaselt ja oli kurb nende südamekanguse pärast ning ütles mehele: "Siruta oma käsi." Ja kui see sirutas, sai käsi jälle terveks. Aga variserid läksid välja ja pidasid Heroodese seltsiga nõu, kuidas teda hukata. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, hingamispäev on inimese jaoks, mitte inimene hingamispäeva jaoks. Tõesti, see Jeesuse ütlus kõlab kuidagi vabastavalt - ma usun, et eriti noore inimese kõrvades. Kergesti tekib mõte, et siis peaksid ju kõik reeglid olema inimese jaoks ja mitte vastupidi! Tavad ja traditsioonid jäägu kõrvale, kellel neid vaja on!

Jah, kõlab tõesti ilusti. Ja kui veel samas suunas kaugemale edasi mõelda, siis on ehk ka Jumal inimese jaoks, mitte inimene Jumala jaoks. Kõlab ju sama ilusti... kahjuks ainult nii kaua, kui me näiteks murrame jala, kaotame lähedase inimese või saame teada, et meil on ainult veel loetud aastad või kuud siin maa peal elada. Hiljemalt siis mureneb meie enesekindlus ning hinge poeb kahtlus, kas teispoolsuses pole asjad siiski vastupidi: et mitte meie ei mõista kohut Jumala üle, vaid Jumal on see, kellel on meelevald saata meid sinna, kus meie uss ei sure ja tuli ei kustu (Mk 9,48). Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, on imetlusväärne, missuguse mängleva kergusega lahendas Jeesus moraalseid dilemmasid. Olukordades, mille puhul iga inimene sügaks kukalt, kokutaks, võtaks mõtlemisaega ja ütleks lõpuks, et päris selge vastuseni ta ikka ei jõua, andis Jumala poeg viibimata ammendava vastuse, mida meiegi tsiteerime tänapäevani.

Menetlus, mida Jeesus sageli kasutas, on meile tegelikult kohtupraktikast hästi tuntud.

Nimelt kehtivad nii mõneski riigis seaduse sõnastuse kõrval ka pretsedendid, kuidas kohus on sarnastel juhtudel varem otsustanud. Nii jääb kõik kohtuastmed läbinud protsessi tulemus musternäidiseks ka kõigi järgmiste analoogiliste kohtuasjade puhul.

Kasvõi kohtuseriaalide kaudu võime saada aimu, kui pikaajaline ja põhjalik on üks kohtuprotsess, milles lisaks kaebajale ja kaebealusele osalevad veel süüdistajad ja advokaadid, tunnistajad, eksperdid, kohtunikud ja kohtutäiturid, mõnes riigis veel ka vandemehed. Protsess võib vahel venida lausa

aastatepikkuseks. Jeesus viitab aga tänases evangeeliumis ainult ühele musternäidisele ja kasutab seda etteheitena, nagu oleks variseride küsimus hingamispäeval keelatud tegevuste kohta täiesti põhjendamatu.

Muidugi, Jeesus oli Jumala poeg ja seetõttu ei ole meie pädevuses tema tegusid küsimuse alla seada. Probleem tekib pigem sellega, kuidas peaksime meie tema eeskuju oma käitumisele kohandama. Nii võib ka küsida, kas Jeesuse viide Taaveti käitumisele oli juudi kirjatundjate jaoks üldse mõjuv argument. Taavetit peeti küll pühaks kuningaks, kuid samas olid tuntud ka tema ilmsed vead ja pahed: nii Uuria surmasaatmine, et tema naist endale võtta, kui ka võimetus talitseda oma mässulist poega Absalomi.

Teisalt tuleb pöörata tähelepanu, et Taavet ja tema kaaskond sõid ohvrileiba viimases hädas, Sauli ees põgenedes. Evangeelium ei too aga mingit põhjust, mis oleks takistanud jüngreid endale juba varem sabbatipäevaks moona varuda.

Nagu näha, saab Jeesuse käitumises tõepoolest leida kirjatundja seisukohast üsna palju lahtisi otsi ja küsitavusi. Kuid Messias toob siin tekitatud konflikti läbi tähelepanu keskpunkti põhimõttelise küsimuse, nimelt: kas sümbolid saavad olla tähtsamad sisust, mida nad kannavad, kas kombed ja liturgia on tähtsamad elust enesest? Jeesuse vastusest võib mõista, et kombeks kujunenud käitumisviisid on kindlasti tähtsad, kuid nende terava konflikti korral reaalsusega tuleb lähtuda eelkõige reaalsusest.

Armsad õed ja vennad, kui me peame otsustama, kas keegi inimene on hea või halb, siis meie spontaanne otsus ei põhine enamasti sellel, kas ta on meie usukaaslane - katoliiklane, luterlane, vabakiriklane, budist või ateist -, vaid meie hinnag sõltub pigem headest ja halbade tegudest, mida me iga konkreetse isiku puhul oleme kogenud. Jeesus kinnitab, et nii ongi õige. Amen.